

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 238/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť E. I., S., zastúpenej advokátom JUDr. P. P., H., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sžp 60/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. I. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júna 2010 faxom a 7. júna 2010 poštou doručená sťažnosť E. I., S. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. P. P., H., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sžp 60/2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplynulo, že sťažovateľka sa ako žalobkyňa v 2. rade žalobou podanou Krajskému súdu v Trnave domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutí Krajského lesného úradu v T. sp. zn. Les/2/2007/Kam (A/2007/0092) z 10. júla 2007 a sp. zn. Les/1/2007/Kam (A/2007/0091) z 10. júla 2010.

V sťažnosti sťažovateľka uviedla, že „Krajský súd Trnava uznesením zo dňa 10. 10. 2007, sp. zn. 14S/89/2007 o žalobe rozhodol tak, že preskúmanie rozhodnutia Krajského lesného úradu v T. č. Les/2/2007/Kam (A/2007/0092) zo dňa 10. 7. 2007 vylúčil na samostatné konanie. Krajský súd Trnava rozsudkom zo dňa 02. 10. 2008, sp. zn. 14S/89/2007-89 o žalobe ohľadom preskúmania rozhodnutia Krajského lesného úradu v Trnave č. Les/2/2007/Kam (A/2007/0092) zo dňa 10. 7. 2007 rozhodol tak, že žalobu žalobkyne v II. rade - sťažovateľky zamietol. Voči predmetnému rozsudku právny zástupca sťažovateľky podal odvolanie v zákonnej lehote. Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnej veci vedenej pod sp. zn. 5Sžp/60/2009 nariadil pojednávanie na deň 23. 2. 2010 o 9.00 hod. Právny zástupca sťažovateľky v predmetný deň pojednávania odfaxoval žiadosť o odročenie predmetného pojednávania z dôvodu náhlejšej nepriaznivej zmeny zdravotného stavu. Predmetná žiadosť o odročenie bola odfaxovaná o 8.49 hod. Predmetná žiadosť bola zaslaná aj poštou. Napriek zaslanej žiadosti o odročenie termínu pojednávania, sa v uvedenej veci pojednávalo a Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal rozsudok sp. zn. 5Sžp/60/2009, zo dňa 23. 2. 2010, v ktorom potvrdil rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 2. 10. 2008, sp. zn. 14S/89/2007-89. Právny zástupca sťažovateľky podal voči predmetnému rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžp/60/2009 dovolanie, z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.“.

Sťažovateľka v sťažnosti argumentovala, že postupom najvyššieho súdu bola jej právnenému zástupcovi odňatá možnosť konať pred súdom, pretože mu z dôvodu neakceptovania jeho žiadosti o odročenie pojednávania nebolo umožnené „ozrejmiť viaceré okolnosti prejednávanej veci“.

Podľa sťažovateľky „ak účastník z dôležitého (a existujúceho) dôvodu požiadal o odročenie pojednávania, a súd napriek tomu vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, je zrejmé, že povinnosť poskytnúť mu možnosť, aby vec bola prejednaná v jeho prítomnosti, nespĺnil, a zasiahol tým do jeho práva vyplývajúceho z čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a účastníkovi odňal možnosť konať pred súdom. Zúčastniť sa prejednávania právnej veci pred súdom je teda nezadatelným právom každého účastníka konania, a to v každom štádiu procesného postupu, pokiaľ zákon neustanovuje inak, ak na tomto svojom práve účastník trvá.“.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/60/2009 svojím postupom porušil základné právo E. I.. S., aby sa jej vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jej prítomnosti a aby sa mohla vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa Ústavy Slovenskej republiky. E. I. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 Euro, ktoré jej je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný zaplatiť náhradu trov konania v sume 245,70 Eur na účet jej advokáta JUDr. P. P. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa (sťažovateľa) na takéto nedostatky návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podstatou sťažnosti sťažovateľky je namietané porušenie v sťažnosti označených práv v dôsledku toho, že najvyšší súd ako odvolací súd prerokoval právnu vec sťažovateľky a rozhodol rozsudkom sp. zn. 5 Sžp 60/2009 z 23. februára 2010 bez jej prítomnosti napriek skutočnosti, že mu v deň pojednávania bola doručená odôvodnená žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky o odročenie pojednávania.

Ústavný súd uvádza, že sťažovateľka je zastúpená advokátom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05).

Podanie sťažovateľky neobsahovalo náležitosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ustanovené zákonom o ústavnom súde. Ústavný súd napriek uvedenému preto telefonicky 14. júna, 28. júna a 29. júna 2010 vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby doplnil

podanie o chýbajúce náležitosti (k sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie právneho zástupcu sťažovateľky na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom).

Právny zástupca sťažovateľky na opakované výzvy ústavného súdu nereagoval a neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

Ústavný súd konštatujúc, že sťažovateľka svoju sťažnosť nedoplnila, odmietol sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2010